

[Poul Møller.]

de almindelige domstoles praksis har skabt en sådan uoverskuelighed, at kun meget få udenfor administrationens kreds er i stand til at finde frem. Nogle enkelte sagførere og revisorer har gjort det til deres speciale og har på dette grundlag opbygget anselige forretninger; men borgerne i almindelighed har forlængst måttet givet op. En samling af alle vigtigere lovbestemmelser i een lov er derfor i sig selv en uvurderlig fordel, som kun kan lette borgernes forståelse og administrationens arbejde. Var intet andet vundet ved det foreliggende lovforslag, var dette i og for sig efter min opfattelse værdifuldt nok til, at man kunne rose den højtærede finansminister og stille ham ved siden af dr. Livingstone, der fandt ind i den afrikanske jungle, endog ved siden af Stanley, som kunne finde ud af den igen.

Lovforslaget betyder samtidig i flere henseender en tiltrængt forenkling. Vi bliver fri for den fælleskommunale udligningsfond, hvis tilstedeværelse nu kun er historisk begrundet. Ingen kan i dag betegne fondens udgifter som andet end slet og ret statsudgifter, og ved ændringerne i udligningsfondens skala i årenes løb er denne gjort så nær identisk med, så nær lig statsskatteskalaen, at udligningsfonden med sin egen indkomst-, ejendoms- og formueskat kun kan betragtes som et omsvøbsdepartement, hvis ophævelse må lette overskueligheden og administrationens arbejde.

Mit parti er glad for ophævelsen af det mellemkommunale refusionsforbund, som blev indført med socialreformen. Dette forbund har vanskeliggjort det for kommunerne at føre en selvstændig økonomisk politik. Hvad hjalp det den enkelte kommune, om den udviste sparsommelighed, når andre kommuner ved årets afslutning præsenterede den en regning igennem refusionsforbundet? Under disse forhold har den kommunale budgetlægning haft vanskelige vilkår, og ophævelse af forbundet vil derfor glæde alle tilhængere af det kommunale selvstyre, som vil trives langt bedre under det faste og enkle refusionssystem, som den højtærede finansminister skitserede i sin tale, byggende på det princip, at kommunen får fuld eller meget høj refusion for lovbundne udgifter, såsom lærerlønninger, aldersrenteudgifter og lignende, og til gengæld lavere refusion for bevillinger, som kommunerne frit kan tage

stilling til. Det er enkelt, det er klart, og kommunerne ved, hvad de kan rette sig efter.

Den erhvervskommunale beskatning har virket ganske urimeligt i flere tilfælde, og den har bidraget til at fjerne interessen for det kommunale selvstyre, ligesom kommuner i hovedstadens omegn faktisk er blevet slaver af denne erhvervsbeskatning, som har forhindret dem i at gennemføre en skattepolitik til fordel for en væsentlig del af deres egne borgere. Disse kommuner har derfor en berettiget interesse i at få fjernet erhvervsbeskatningen, selvom det i visse kommuneområder, som f. eks. hovedstadsområdet, medfører, at en direkte udligningsordning kommunerne imellem må træde i stedet.

Ophævelsen af kildeartsbeskatningen er ligeledes af ganske særlig interesse for mit parti. Den kommunale skattelovs bestemmelser, hvorefter formueindtægter kan forhøjes med 50 pct., indtægter af fast ejendom med 35 pct. og pensionsberettiget lønindkomst med 15 pct., har, i særdeleshed i de sidste 10—15 år, virket ganske urimeligt. Den stedfundne inflation har gjort det alt andet end attråværdigt at skulle leve af en lille formue. Huslejestoppet har lagt en hård byrde på grundejerne og har absolut ikke berettiget til en forhøjelse af indkomsterne af fast ejendom. Indehaverne af faste, pensionsberettigede stillinger har kun langsomt fulgt med i indkomstopgangen og har som følge af deres let konstaterlige indtægter nærmest været skatteavgivningens stedbørn. Fjernelsen af disse skattemæssige urimeligheder bør kunne påregne almindelig tilslutning i det høje ting, og mit parti vil i alt fald gøre, hvad der står i vor magt for at medvirke hertil.

At ejendomsskatterne fremtidig forbeholdes kommunerne og selskabsbeskatningen staten, vil være en kærkommen forenkling. Mit parti forbeholder sig nærmere at redegøre for sit syn på ejendomsbeskatningen, når forslag foreligger, formentlig til efteråret, i forbindelse med forslaget om gradvis afvikling af den amtskommunale beskatning. Vi er principielt indstillet på denne forenkling, men måden, hvorpå den sker, og dermed den fremtidige byrdefordeling er jo aldeles afgørende i denne henseende.

Den foreslåede omlægning af aktieselskabsbeskatningen har vor fulde tilslutning.